

МИГРАНТ, ЕМИГРАНТ ИЛИ ИМИГРАНТ?

Във връзка с бежанската вълна у нас и в Европа в българските средства за масова информация все по-често се използва думата *мигрант*. Какво е значението на тази дума и има ли семантична разлика между нея и думите *емигрант* и *имигрант*, с които тя е близка по форма?

Съществителното *мигрант* произлиза от латинската дума *migrans* (с форма за родителен падеж *migrantis*), която е сегашно причастие от глагола *migrare* и има значение ‘преселващ се’. Според *Речник на българския език* в нашия език думата *мигрант* означава ‘човек, който мигрира, т.е. придвижва се и се преселва от едно населено място в друго или от една страна в друга’. Важен признак от значението на думата е свързан с това, че преместването от едно място на друго се извършва с намерение за постоянна промяна на местоживеенето. В зависимост от това дали се придвижва и преселва на друго място в същата държава, или напуска пределите на родината си с цел да се установи в друга страна, мигрантът бива определян съответно като *вътрешен* или *външен*.

Думата *емигрант* се отнася за човек, който е напуснал родината си и живее в чужда страна. Основният признак в значението на тази дума е свързан със статута на съответното лице по отношение на неговата родина, която той е напуснал дълготрайно. В някои случаи държавата – родина на емигранта, се означава с прилагателно име или с предложна фраза към съществителното, срв. примерите: *Български емигранти има по всички краища на света; емигранти от Сирия*.

Думата *имигрант* има значение ‘чужденец, който се е заселил на постоянно местожителство в някоя страна’ и отразява статута на някого по отношение на страната, в която се е установил за трайно местоживеене, срв. *Броят на имигрантите в САЩ все повече нараства*.

Следователно, мигрантът, който е напуснал своята родина с намерение да се пресели трайно в друга страна, може да бъде наречен и емигрант. Когато след някакъв период се установи на постоянно местоживеене в друга държава, той вече става и имигрант (по отношение на тази държава).

Проф. д-р Сия Колковска

Секция за българска лексикология и лексикография
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ – БАН